

[Lysholt Hansen.]

akut situation, men eventuelt kan strække løsningen af vore handelsbalanceproblemer over en noget længere periode. Periodens længde må naturligvis afhænge af de forhandlingsresultater, der forhåbentlig kan opnås enighed om her i tinget i de kommende måneder.

Den afgørende opgave vil som så ofte før være den at genoprette den økonomiske balance, hvilket vil sige harmonien mellem på den ene side udviklingen i pengeindkomsterne i videste forstand og på den anden side udviklingen i den samlede produktion. Skal det lykkes, er det imidlertid nødvendigt, at alle, der har indflydelse på den økonomiske udvikling, fra folketinget over regeringen til organisationerne og erhvervene, ikke alene forstår dette, for det gør de såmænd udmærket, men også indretter sig på denne nødvendighed. Det vil for folketingets finansudvalg sige, at vi nøje må overveje, om der skulle være poster på såvel drifts- som anlægsbudgettet, der indeholder opgaver, der er mindre påtrængende, så deres løsning kan udskydes til et senere tidspunkt.

I sin fremsættelsestale omtalte finansministeren den nedskæring af styrelsernes ønsker, der allerede har fundet sted, så dér er vel ikke meget at hente, men jeg synes ikke, man kan lade muligheden ude af betragtning. Ved en sådan gennemgang må vi imidlertid have klart for øje, at den offentlige anlægsvirksomhed i lige så høj grad er afgørende for vort lands evne til såvel på kortere som på længere sigt at øge den valutariske indtjeningssevne som investeringerne i den private sektor. I den offentlige investeringssektor har vi imidlertid en mulighed for at lave en prioritetsrækkefølge, hvorimod vi i den nuværende lovgivning kun har ringe mulighed for at afstemme den private investering til den offentlige, og dette forhold er vi nødt til at indrette os på.

Ved min gennemgang af finanslovforslaget er jeg faldet over det forhold, at vist alle ministerier på en eller anden måde er involveret i internationalt samarbejde på en eller flere fronter, og jeg kan ikke undlade at sige, at jeg har en fornemmelse af, at der kunne ske en rationalisering og en koordinering, som måske både kunne billig-

gøre og effektivisere vore relationer til udlandet. Det er efterhånden ikke småpenge, der anvendes til vore internationale forbindelser. Vi har i finansudvalget ofte berørt problemerne om vore forsvarsattachéer i udlandet, og jeg henstiller til overvejelse, om det ikke ville være muligt at skære deres antal noget ned. Hvad angår landbrugets 13 statskonsulenter i udlandet, tvivler jeg ikke på, at de gør et udmærket arbejde, men jeg spørger, om ikke den hovedopgave, de har, at medvirke til afsætning af danske landbrugsvarer, i de fleste af de lande, hvor de er placeret, lige så godt kunne løses af de stedlige embedsmænd i udenrigstjenesten. Jeg har en følelse af, at der i nogen grad finder overlappning sted. Måske var det værd at overveje, om disse attachéer eller konsulenter ikke rettelig burde placeres under udenrigsministeriet.

Det er efterhånden også et formidabelt omfang, det internationale samarbejde under undervisningsministeriet har taget. Jeg kan ikke bedømme, i hvilken udstrækning der her finder overlappning sted med tilsvarende virksomhed under andre ministerier, men jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at det sker. Jeg tror ligeledes, det ville være fornuftigt, om man tog op til overvejelse at lade den virksomhed, der udføres af Det danske Selskab, der under kulturministeriet står opført med en bevilling på 1,3 mill. kr., nærmere koordinere med det arbejde, der udføres i udenrigstjenesten i de lande, hvor selskabet har stationeret udsendinge.

Jeg ved, at man arbejder med koordination af de mange ministeriers internationale forbindelser, og derfor spørger jeg for det første, om der er kommet noget ud af denne koordination, og for det andet, om det ikke ville være rigtigt, billigere og mere effektivt, om store dele af dette arbejde samlede under udenrigsministeriet, eller at der i hvert fald under udenrigsministeriet skabtes et organ, hvorigennem en betydelig del af disse opgaver kunne gå, inden de bragtes til udførelse.

Lad mig slutte med at sige, at jeg finder det fornuftigt og rigtigt, at finansministeren har budgetteret for det første under forudsætning af uændret lovgivning, for det andet ikke har regnet med forlængelse af landbrugsstøtten, for det tredje har regnet med personlige skatter hvilende på en